

ՕՐԱԳԻՐ ԶՄԵՒԹԵԱՅՑ

ԳԱՐԱԳԱԿԱՆ ԲԱՆԱՒԹՅԱՆ ԵՒ ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ

ԳԱՀԱՔ ՍԿՐԻ

Ղւրոպիզ քաղաքային լութերը յաջողեն ըստ մեծի
մասին : Առևտրական գանձագրութիւնը՝ որուն վրայօք
քանի մի ամսոց հետեւ բանակցութիւն կը լինէ ո Գաղղ-
ղիոյ ու Անդղիոյ կառավարութեանց մէջ, սառարդ բե-
ցաւ և լըրնցաւ : Գերմանական զօրքը միկնցան
Մարն ու Լա Հօթ-Մարն կոչուած գաղղիական գա-
ւառներէն : Մասնական ընտրութիւնները՝ որ տեղի-
ունեցան ի Գաղղիա վասն երեսփոխանական ժողո-
վոյն, նպաստաւոր են մօնիւ Ծիէրի կառավարու-
թեանը : Ինդհանուր քուեարիսւթեամբ եղած այս
ընտրութիւնները կերպիւ իւիք կը հաստատեն հաստ-
րակապետական կառավարութեան ձեր : Գաղղիան,
ուր դրամաց առատութիւն կայ այժմ, հարիւր միլիոն
ֆրանք փոխ տուաւ Անդղիոյ պահպային : Մեր այ-
սածներէն կը տեսնուի թէ Գաղղիան աղեկի վիճակի
մէջ կը դանուի . և յորժամ Գաղղիան հանդարտ ու
յաջող կացութեան մէջ է, որիթէ բոլոր Խւրոպա-
մասնակից կը լինի նոյն հանդարտութեանը :

Ապանիս ապատամբութիւնը երթալով կըտկարանայ և դլաւոր խոռվայոյզները՝ արդէն կառավարութեան ձեռքը անցած են. ուստի ըստ ամենայն երեսոնց՝ կատարեալ հանդարութիւնը պիտի չուշանայ տիրելու այս բարեբեր երկրին մ.ջ. որ գժբաղդաբար երկար ժամանակէ չի եակ անիշխանութեան և խոռվութեան մ.ջ. կըտարապի :

Գաղպես ՄԵծիւմ ՏԵԼՅԱԲԻՒՔ լրացրոյն մէջ չետեալ յօդուածը կրկարգամբ, որուն ստուգութել վերայ մեծապէս կրտարակուսիմբ :

“Հաւաստի տեղի կութիւններէ կիմանամք թէ Փաւըիզի, Ալէննայի և Պէրլինի գահը Ճները համաձայնած են չընդունիլ Եղիպտոսի փոխարքային խնդիրը՝ ի մասին բարձման քարիթիւլասիօն դաշնոց . որովհիւպատուական իրաւասութիւնը ջնջուելով, անորպիսի յաջորդեն եղիպտական գատաստանարանները” . որոց առջև պիտի տեսնուին թէ օտար տէրութեանց հպատակաց և թէ օսմանին հպատակաց գատերը :

Պերմանիոյ կայսերութեան նորը նտիր դեսպան՝ Վ.
Ա. Պոլիս մօսիւ տը Քէօտէլ, որ արգէն հասած է
իշխանաւը մայրաքաղաքն, երևելի քաղաքադէտ և
Պիզմարք իշխանին հաւատարիմ խորհրդակիցն է
Եւրոպիոյ լրազիրներն մծ կարեռութիւն հաւատան
այս ընտրութեանը և կրչաւաստեն թէ Պերմանիոյ
կառավարութիւնը, որ մինչեւ ցայսօր Աբեկելեան խըն-
դրոց վրայօք անհօգութիւն մի կըցուցունէր, մտք
ունի յետ այսորիկ զործունեայ կերպիւ մասնակից
լինել նոյն փափուկ խնդրոց՝ միաբանութեամբ Աւստ-
րիօհունդ արիոյ տէրութեան.

“Երեք կայսերաց գերջին տեսակցութիւնը՝ ՚ի՞նէր լին, կըսէ Լոյս աւ Բէլլը օրագիրը, և յայտարարութիւնը զօր Ահարասի կամսը մօտերօ ըրաւ ՚ի մասնին նոդատակաց և յաջողութեանց նոյն տեսակցութեան, տարակոյս չեն թողօւր թէ Գիշըմանիոյ քաղաքականութիւնը Հռեկելքի մէջ՝ համաձայն պիտի լին ՚ի Աւոտրիօհունդարիոյ քաղաքական լնթացքին։ Այեւ միաղետութեան քաղաքակիթիչ պաշտոնը Ըրեկելքի մէջ, կըյաւելու Բէլլի յիշեալ օրագիրը, մեր ունցած ջանքը առ ՚ի հաստառուն պահելե զիւրացնելինչ որ օդ տակար կերեսի աւելցնելու հաւորքիոյ նիւթական և մտային բարեկեցութիւնը, այս ջանքը՝ կը յուսամք թէ հզօր նեցուկ մի պիտի զանէ ՚ի զերմանական կտուավարութեան, որոյ օդուանն ը Ըրեկելքի մէջ՝ միենայն են ընդ օգտից Աւոտրիօհունդարիոյ քարեկամ կառակարութեանն, որ աշխարհի հակալութիւններ ըստունքն ը միաբէն։”

Արեւլեան կաթոլիկ Հայոց՝ Հայունեան կռւստէց ցութեան հետ ունեցած վեճը կազմակերպի մեջ

և գեւուարին է այժմէն դւչըսկէ և թէ վէր բջապէս ի հնչ
վախճան պիտի ունենայ : Ասկայն տարակոյս չկայ
թէ Արեւելեան Հոյք կնճռոտ յայժ և անիմանալի
կացութեան մը մ. չ կը զանուին . քանզի կը յամատին
Ճանաչէլ զՊապը իրբեւ ընդհանուր զ լուխ եկեղեց-
ւոյ, և չեն ուզիր հնազանդիլ անոր հրաման ոցը .
հետեւաբար հերձուածով կը փոշուին հռոմի եկեղեցիէն,
իրբեւ զբուն Հայերը . ՈՒիւ կազմանէ իրենց զ լիսա-
ւոր հակառակորդը՝ Հասունեան զերտպայծառը՝ Թե-
պէտեւ արտաքսեցաւ 'ի Ա. Պօլսոյ, բայց անզործ
նստած չէ 'ի Հոռմ. ուր անկակաս Վաստրիոյ և Գաղ-
ղիոյ դեսպանատունները կերթայ, անշուշն իւր դատը
պաշտպաննելու և յաջող վախճան մի 'ի Յեռու բերե-
լոյ համար : Հասունեան դերապայծառը, բածնուռ
նայելով՝ մեծ պատիւ և համարում ունի վաթիքանի
մէ ջ, և կը բնակի 'ի փառաւոր պաշտոն՝ Դրունիա
կոչուած, ուր Ա. Պապը կը յուղարկէ միշտ՝ իւր սե-
ղանին համադաշ կերպակուրներէն :

Ըստ մեր կարծեաց, քաղաքականութեան փոփո-
խութեանէ մի կախեալէ այս խոդըցն լաւծումը, որ
կընայ լինել՝ նաևստ կամ՝ ի կարուստ գատին Հա-
կահասունեան կաթոլիկ Հայոց ըցստ հանգամանաց
յիշեալ փոփոխութեանն՝ որ անզլի՛ պիտի ունենայ :

Յայտնի է թէ Միթհատ փոշան Մեծ - Եպարքո-
սութեան պաշտօնէ հրաժարելով, օգոս. Առութանը
այս բարձր պաշտօնը յանձնեց բարձրա. Մէջէմմէտ
Ուշտի փաշային, որ լի է բարոյական և իմացական
առաքինութեաներով, ինչպէս առաջ ըստառուն կենցա-
զաղիտութեամբ: Ումանք այս կարեսը փոփոխութիւնը՝
իրքե քաղաքականութեան փոփոխութիւն հրատարա-
կեցին, օտար տէրութեան մի ազգեցութեամբ եղեալ:
Բայց այս կարծիքը սխալէ յայժ. և մեր մնձազօր
վեհապետին նպատակը ուրիշ բան չէ, բայց միայն
իւր ընդարձակ տէրութեան զորքերը աւելի բարե-
կարգութեամբ մատակարեալ տեսնել, ինչպէս կը
յայտնուի իւր կայսերական ինքնազիր հետեւ ալ
չոռմարտակէն.

Հըսվարտակէն :
«Իմ՝ բարձրա, Վէզիքս Մէհմէտ Ռիշտի վիոչա .
«Ո՞եր հաստատուն բազմանաց նպատակն է մեր կայսերութեան գործոց բարեկարգ մատակարարութիւնն ,
ինչպէս նուն երկիրն յառաջդիմութիւնն և զարգացումն :
Այս նպատակը իրօք՝ ի գործ գնելու համար , հարկ է որ
տէրութեան գործոց վարչաթիւնը յանձնուի՝ ի գործաւոր ձառնու :

Բարձրապատճեւ ԱՌէՀէմմէ թ Իրւշտի փաշան քաջ
զաղղիադէտ է և արգեն քանի մը զիրք թարգմանած
է՝ 'ի զաղղիարենէ'՝ 'ի տաճկերէն', որոց նիւթը զին-
ուորական կարգագործեան և կրթութեան կըվերա-
բերի : Կարին Խարձրութիւնը 1853ին Աէրասպէր
կարդեցաւ, և այս պաշտօնը Խրըմի պատերազմին
ոկզբնաւորութենէ քիչ մը ետքը՝ Պիզա փաշային թու-
ղուց . և 1855ին գարձեալ միենցն պաշտօնը իրեն
յանձնուեցաւ : Այն ժամանակէ 'ի վեր հետզհետէ
Ըրդարութեան բարձրագոյն ատեանին նախագահ և
ԱՌէ-Եպարքոս անուանեցաւ : Աւստի այս երկրորդ
անգամն է, որ ԱՌէ-Եպարքոսութեան պաշտօնը

Գալապացիան բարձրած կլուզոր փաշայրա :

զակեան է ԱՌԵՀԱՆՆԻ-ՂԱՂ փառային այսինքն Նպիպատոսի մեծ բարեկարգչին Խալիլ-Շ է բիթ փաշան , որ Եւրոպական սովորութեամբ և կրթութեամբ մեծածէ , ժամանակի մի Խղիստական կառավարութեան ծառայոյն լէ ետև , բարեգրադ ոյն Կարան ծառայութեան մը տառ և ԱՌԵՀԱՆԲԻ մէջ գեսապան անուանեցաւ , թէպէտետակալին ծաղկահանասակ երթասարդ մըն էր : Օթոն թագաւորին արբանեացը մէջ 'ի սկզբան կասկածանօք ընկունուեցաւ , բայց շուտով 'ի ձեռա բերաւ զհամակրութիւնը չելլենացւոց , որոց ընդ աղօտ նշմարել տուաւ դաշնակցութիւն մի մասւբից հետ ընդդեմ՝ ամենը լավքան քաղաքականութեան : Ասորեաց խորովութեց ժամանակը , ինչպէս նաև մասւբիոյ և Կարատաղի իշխանութեան մէջ եղած պատերազմին ժամանակը՝ Բէկէրսպուրի մէջ գեսապան էր : Յափն 1865 տչքացարի հիւանդութեան մը պատճառաւ , պարտաւորեցաւ Ըստուլ զգեստանական պաշտօնը և դնաց , ի Փարիզ , ուր իրքե մասնաւոր անձ մի մնաց ժամանակի մի :

Ա չքացաւէն թժշկուելէ ետև , վսե . Խալիլ-Շէրիֆ
փաշան խորհրդական անուանեցաւ արտաքին գործոց
պաշտօնատան մէջ ի Կ . Պօլիս , և յամին 1870 յամա-
ետնն Ա կողտեմբերի դեսպան կարգեցաւ 'ի Կ էնա :

ԱՀԳԱՅԻՆ ԻՐԵՎԱՆ

Հետեւ ալ նախակը լուսիրէ էն յուղարկեալ է մեզ
ի հրապարակութիւն :

ԳՐԱՄԱՆԵՐԻ ԽՈՎՃԱԿՈՂԻՑ

Փունջի 739 թուայն մէջ զբովթիւն մը կարևացինք իցը
բողոք ընդգետ Մասրագ սրբազնի :

Կամախաղիքը լուրի և աշնիւ սիրտ ունինալը. հեռի
բլլողն՝ նոյն խել տկար զրոթեամբ յայտներ, և ԱՌա-
բին Արքավնութեան զէմ անցագ ատելոթիւն մը սնու-
ցանելով սրտին բղամածը դուրս տաեր է և նորին փառքքը
նուժացնելու չափ նախանձու և վորքոզի անձ մը ըլ-
լութ յայտնելով, պատսախանւոյ արքանի զրոթիւն մը
շըլլալը ինքն ես վերջին ակնարկութեամբ մը խմացուցեր
։ Արգեն տալահով ենք որ դերա. Մեսրովա սրբազնու-
թիւն որութիւն չտար տասնկ թշնամական գրուածի մը.
բայց զալով այն կէտին որ ընդհանուր Եղիպտահայոց
պատիւն կազարտէ, կըպարտաւորիսք այդ մասին երկու
խօսք ընելով իմայնել իրեն թէ՝ արդէն ճանչցած ենք
մենք զինով որչափ ալ ընդ քոզով դուրս զայ։

Պարունը լսած է թէ «Եղիսաբետի Առաջնորդարանը ազգային գործերէ գտնրած՝ թիւլերով և գոյնզգոյն ժամանակներով զարդարուած մրգեղիններ և շաքարեղիններ կըպատրաստուին ասոր անոր տունը զրկուելու, զիշերամին գուարճո՞թեանո Համար»:

Խեղճ պարոնը այս պարբիրութեամբ գերա. Մեսրոպ սրբազնի պատիւը ալարտել կրագելով, չե՛ն կատեր թէ բալոր Եղիսաբէդայոց պատույն դէմ՝ հայոցներ է՝ ինքն աշ անոնց մէջ գանուելով. և 'ի գմաց անոնց ասորապրելով՝ անոնց վատահութեան կրթնած ատեն, չե՛ յիշեր խեղճը, որ տեղեսյա աղջայինք լուս զիտեն թէ առաջնորդարանի զուռը սլահակ շ'սպասէր, բա՛ց է ամեն ատեն ամենուն համար, և ամեն աղջային գործեր անխտիր կըտես-
ի՛ւ.

Այս հրազած արատը՝ որ ընդհանուր Հայութեան կը վերակերի՝ մենք կըսկնիք թէ Հայք ո՛չ միայն Եղիսաբոսի, այլ նոյն իսկ Սուրբի մէջ ալ եթէ բնակած ըլլան, իրենց ընտանիկոն պատին անազարտ պահէլ զիտեն, և իրենց արհան գինը եղող պատույն համար միայն կապրին, առ նոր համար ալ կըմեռնին : Եթե որովհետեւ ո՛չ միայն աղօդային առաջնորդարանի մէջ, այլև բոլոր քաղղեխ մէջ այս ականակ անբարոյականութիւն մը՝ որ երբէք տեղի ունեցած չէ, ըստեւ թէ նոյն իսկ բոլորարկու Եղիսաբա, հայոց պատահած է սոյն ցաւալի դէպքը պիտի ըսէինք, եթէ իրմէ 'ի զատ բոլորով Հայ մը գտնուէք . որովհետեւ տեղուց աղդայինք ամեն պարագայի մէջ և ամեն առեն

ուսնկաթիւն մեր ամենեցուն աստ'առ ծայրագոյն զլուխ
եկեղեցւոյ մերոյ եղբն և ևն միշտ անդրդուելի : Սակայն
՚ի խուզարկել մեր արդ զիսիթոյն որ նորուարանչ երեխ-
յաւ մեզ, համոյ է մեզ տակաւին յուսալ եթի իցեն հան-
ց գամանք յարակիցք իրին առ ՚ի մէնջ անձանօթ . զորս ՚ի
բայց անդ անձանօթ և ՚ի ըստ ածել ձեր կամ այլոց տեղեակիք ե-
րացացանել և ՚ի ըստ ածել ձեր կամ այլոց տեղեակիք ե-
զերց նոցին, դուցէ յունիւն ելցեն բաւտիան պատճուք
վայելչութեան միջնորդութեան որբագնագոյն կաթու-
ղիկալին մեր առ Նորին կացսերական և հՀափառութիւնն
յաղագս լոկ զանդականի մէջ :

Ծնորհապարտ կացուսջիք ըմեզ, յարդոյ խոյշացիք, կրաստարակիցը զայս գրուած մեր յիշո տպառաւական թէրթի ձերոյ, առ որ ցանկալի իցէ մեզ ունել զշորհ լուսաւորութեան՝ի ձէնջ՝ի նիւթ այս :

Ա.ՆԿՈՂ.ՄՆԱ.ՍԼՐ ԳԱ.ՏԱ.ՍԻՎԱՆ ՄԵ

Իզմիրէն Աթաւու 26630 ամսաթուովք երկու երկարականին նամակներ գրուած կը տեսնեմք . որոց առաջինը՝
Մանշաւ-Թէխն Հոկտ. 6 թուոյն մէջ , և երկրորդը՝
Մասկովին նոյն ամսոյ 5ին մէջ հրատարակուած են .
առանց որևէ խօրհրդածութեան : Ասոնց երկուքն աւ
գժիքալիքարար , կրիւք դրուած անտեղի մեղադրանք
կը պարունակեն , նախ՝ ընդդէմ մեր ազգային քաղաքական
քական ժողովոյն՝ վասնղի վիճակիս Առաջնորդ տէր
Պօղոս սրբազնին ցաւալի վախճանը առ Կ. Պօղոսյ
Պատրիարքարանն ձանուցանելոյ առթիւ , դրած է
եղեր թէ հանգուցելցյն Փոխանորդ արքանապատիւ
տէր Գեորգ վարդապետը՝ պիտի շարունակէ իւր փո-
խանորդութեան պաշտօնը առժամանակէայ կերպիւ ,
մինչև որ օրինաւորապէս ՚ի գործ զրուի մեր Առ
առջնորդին ընարութիւնը . Այս խնդրոյն նկատմամբ
մեր քաղաքական ժողովոյն աջապարհոյն պատճառ
ասածնուս նայելով , ուրիշ առն է , առաջ միայն ուր-

լայ սր Գյատրիբարքորանը կութայ առ մամանակեաց ուրիշ տեղապահ մի յուղարկելու մեջ, ինչպէս ուրիշ վիճակներու համար ըրած է և կընէ : Արդ քաղաքական ժողովյան այս զգուշաւոր ընթացքին վերայ մեղագրանայ արժանի բան մի չեմք տեսներ մեք :

Արկրորդ յիշեալ նամակաց երկրորդը չարաշար կը
մեղադրէ քաղաքիս հայերը՝ վասնզի Յունաց հետ
սիրով կը վարուինք և եղբայրական յարաբերութիւն-
ներ ունիմք անոնց հետ ։ Յնէպէամ, կըսէ, մեր հո-
գելոյս սրբազնին յուղաբկաւորութեան փայլ տուաւ
Յունաց զերա. Ո՞ետրապօլիտաը, սակայն ցաւալի է
գիտել որ այս եղբայրսիրութեան ցոյցերը միշտ
դաղնի նպատակ, շահագետ առեթ մունին : Ա-
սոր ապացոյց կը յաւելու վերայիշեալ նամակը, զերա.
Ո՞ետրապօլիտին մէկ պատասխանն է՝ մեր Շուաջնոր-
դարանի կողմանէ շնորհակալութեան դաշողպատգա-
մաւորութեան մի : Գիերա. Ո՞ետրապօլիտաը կըսէ թէ
մեր հոգելոյս սրբազնը Քաղիեգոնի ժողովը կը ն-
դունէր, թէ Յունաց և Հայոց եկեղեցւոյն միութիւ-
նը փափաքելի է և ասոր նման անդատեհ խօսքի ը :

Յիշեալ պատղամաւորութիւնը կազմող անդ ամեն
բեն մին Արշակունյաց խմբագրապետն իինե լով, կրնայ
Խղճի մտօք փկացել թէ Քաղկեդոնի ժողովայն խօսքը
ամենն ին չեղաւ . իսկ Հայոց և Յունաց եկեղեցեաց
միութեան փափաք ցուցնելը՝ կարծեմք թէ ամենն ին
մեղադրելի բան չէ և ոչ անպատճէ խօսք: Բայց մե-
ղադրանաց արժանի և անպատճէ խօսքը՝ հետեւալ-
ներն են, զօրս մեր նամակադիրը, որ ինքը զի՞քը
մեծ պատմագէտի և իմաստան կենցաղակէտի աեղ-
զրած է, կըսէ, «Աստուած մեր կենցաղակէտ պա-
րոններէ աղատէ Ասոնք ո՛չ պատմութիւն զի-
տեն և ոչ իրենց քթին տակ անցած եղի լութիւննե-
ը կըսեսնեն, այլ տիտայորէն՝ լմընցաւ եղայր
ենք, մեծ պատիկ եղայր ենք կըսեն և իարձես թէ
ազգին զլիուն օսկի պսակ կըդնեն: Կըթողումք որ
ողափառ ընթերցողք վճռեն թէ տիտայութիւնը, այս
նախատական բառը զբողին կըդի բարերի, թէ անոնց
առ որս ուղեալ է :

Երբորդ՝ Առաջին մէջ հրատարակուած նամակը
որ անփորձ անձեւ մի զրուած կըտեսնուի, կերպիւ
եւիք զահ կերպեի որ աղջային քաղաքական ժողովոյն
տնօրինութիւնը ուսումնական խորհուրդ մի կաղմուած
է և անոր հարիւր հաղար զւրուշի երաշխաւորութիւն
արուած է ՚ի մատակարարութիւն քաղաքիս երի-
սեռ գլուխցաց, բայց կըդանդասի թէ ՚աղջային
յողովները երբ գլորցի համար ստակ տան, կարծեն
թէ իրենց քսակէն ողորմութիւն, տուգանք կուտան
վարժապետացաց, Ասոր կըպատասխանէ մը թէ՝ անուամբ

միայն վարժ ասկետ կոչուած և իրենց պարտքը խղճ մտօք չկատարող վարժապետայ տրուած ստակը՝ Հար կաւ տուղանք մըն է աղջային սնտուկին համար :

Ղարբարդ՝ յիշեալ նամակագիրը կաղաղակէ թէ
Ուր է Վարչութեան տարեկան հաշիւը : Ազոր ալ
կը պատասխանեմք թէ Քաղաքական ժողովը երկու
անգամ հրատիրեց զմիծարդոյ երեսիսանները իւր
տարեկան հաշիւը տալու և հրաժարելու համար. բայց
եթէ երեսփոխանները չգումարուեցան, միթէ յան
ցանքը. Քաղաքական ժողովը նէ :

Է ամենուն թէ ազդ պիին ծախուց և եկամտից հաշուետումարնի ըն բաց են յլուաջնորդարանն քաղաքիս և նամակաց իրը՝ փոխանակ անուանարձու թեան ոգւով ՚ի կ. Պօլես Մանեն կամ Ծանող-մէն դրեւու, թողերթայ բարեմտութեամբ քննէ հաշիւները և իմանայ վարչու թեան տարեկան հաշիւը :

Այսիւհեն մէջ հրատարակուած նամակը՝ կը փերջա-
նայ մեղանդրանք մը և ոս Արշալուսյ յունաբիւով, իբր
թէ պաշտօնական թերթ մըն է ու կը շուզորորդէ ն-
զեր մօք ազգային հազարարձուները : Ըստաբորբու-
թիւնը՝ շահ մի կամ շահու ակնկալութիւն մի կենթայ-
գուէ . զոր չեմք կրնար ունենալ, ինչպէս ամենուն
յայտնի է . ինչու որ Խղմիրի մէջ, ամեն ազգայինքո-
գրեթէ իրարու հաւասար վաճառական և էսնաֆ եմք
և պաշտօնական բառը նշանակութիւն մի չիրնար ու-
նենալ: Ուեպետեւ մեծահարուստ երեկի Հայեր ու-
նիմք քաղաքիս մէջ, որ փառք և պարծանք են ազգիս,
և որոց առջև շնորհ գտած է Արշալուսը, բայց նոքա-
պաշտօնական անձնինք չեն համարուիր, ըստորոշմ-
երեք չեն զիջանիր, գուցէ իրաւամբ, աղբային
պաշտօններ ստանձնելու :

ԵՐԵՎԱՆԻ ՊՐԵ

Յիշեալ քաղաքէն մեր ընդունած վերջին նամակը
ները Օդաստուի 13 և 29էն են, որոնք Պարսկաս-
տանայ և Հնդկաստանի նորընափրլուածնորդ զերա-
տէր Գրիգորիս Արքեպիսկոպոսին ողջամբ զալուս-
տը կաւետեն : Եսրին Սրբազնութիւնը Յուլիսի Ֆին-
կիրակի օրը՝ ժամաներ է 'ի Կորջուլա, ուր մած յար-
դանօք և ջերմեռանդ սիրուլ ընդունուերէ թէ՛ ի հո-
գեռարկան դասէն և թէ՛ առհասարակ 'ի բոլոր հայ-
մոլովորդէն . որ գժբաղդաբար մած ձախորդութեան և
աղքատութեան մէջ կը տառապին 'ի պատճառս սասու-
տիկ սովուն որ չորս տարիի շափ տեղց և թէկէտ այցմ-
սովո դադարած է և հարկաւոր նղած ուտելիքը ա-
ժանադին են, սակայն ի՞նչ օգուտ որ մողովորդեան
քով ստակ չէ մնացեր . քանզի ունիցածնին թէ՛ դը-
րամ և թէ՛ սաացուածք (այս վերջինները աժան
գնով վաճառելով), կերակուրի ծախք ըըեր են կեան-
ունենալու առաջանակ ու առաջանակ:

Քերնին պահպանելու համար :
Յաւալին այս է որ նոր ջուղայի մէ չ առետուր դրեւ
թէ չիայ : Երբ այս քաջարին Հայ բնակիչները 12
հազար տուն էին , վաճառականութիւն սակաւ ինչ
ծաղկեալ է եղեր . բայց այժմ հազիւ 400 տուն մնա-
ցած է . որոց մեծագոյն մասը ալքատ և տառապեալ
վիճակի մէջ զտնուելով՝ առետուրը զիթէ մնած է .
Վառամայ սովուն ժամանակը հնդկաստանի Հայք

և առարադղիք , ազգասիրական և մարդասիրական ոչ
դիե շարժեալ , շատ օդ նութիւն ըբեր են և կընեն միշտ
* Առջուղայու Հայոց . Այսմ , որ ազգաաց և չքա-
ռորաց բաժնուած ողորմութեան զումարը քիչցած
է , շաբաթը 1500 դուրս կըրաժնաւի եղեր , վերա-
տեսչութեամբ զերա . Առաջնորդին “ Առջուղայու :
Հնդկաստանէն մարդասիրաբար պատրաստութիւն կը
լինի , իրենց առատագութ օդ նութիւնները շարունա-
կելու առաջիկայ ձմռուն համար , որպէսզի անօթու-
թեան գոհ երթալու ազգայնոց թիւը շատ ըրլայ :
Ապաքէն ցաւալի և զարմանալի է որ կ . Պոլսոյ Պա-
տրիաքարանը և ազգային կերպոնական վարչութիւնը
հոդ չըարին օրինաւոր կերպիւ հանդանակութիւն մի
ունակութիւն . Օ քայլեալ ու առաջարկական միջա- ու

բանալ տալ թուրքիոյ զ լիսաւոր քաղաքաց մէջ , որ
պէսզի իւրաքանչիւր Հայ , իւր կարգութեան շափո-
վո , դրամական կամաւոր օգնութիւն մի ընելու կարող
լինէր , որավ գուցէ մեր համազզի հզմարներէն մէկ
քանին կրնային աղատիւ ՚ի սովամահ կորուստէ .
Ընէպէտե կըլսեմք թէ այսպիսի հանդանակութեան
փորձ մի եղած է ՚ի Կ. Պօլս , բայց տակաւին անոր
արգիւնքէն ստակ մի չէ յօւղարկուած ՚ի Վարչուղայ:
Հնդկաստանի Հայոց թիւը թէե խիստ փոքր է ,
բաղդատութեամբ Կ. Պօլսոյ մեր համազզի ժողովը-
կեան , այսու ամենոյնիւ այս դժբարդ պարագայիս

մէջ Հշմարիտ ազդասիրութեան ապացոյցներ տուին .
քանզի առանց անոնց գործունեայ կարեկցութեանը ,
առանց նոյն երիրին Հայոց առատ ողբրմութեանցը
որ մինչեւ յայսոր կըշարունակուի , դուցէ Եսոր ջուղայի
Հայ բնակչաց մծադաղոյն մասը անօթութեան զոհ պի-
տի լինէին : Ուստի Հնդկաստանի սահաւաթիւ Հայոց
այս վեհանձնական բարեկութ ընթացք՝ ընդհանուր
ազգին երախտակ իսուութեանը արժանի է : Ինթացք ,
որուն բարենախանձ ոգուզ հետեւիլ կըպարտաւորի
իւրաքանչիւր Հայ ծողովուրդ , ուր որ հաստատած լի-
նի իւր բնակութիւնը :

Փերա . աէք Գրիկորիս նորընտիր սրբազն Առ
ուաչնորդին ցոյց արուած ընդունելութիւնը ՚ի Կոյոր
ջուղա , ինչպէս արդէն զրուցած եմք ներկայ յօդուա-
ծոյս սկիզբը , ինիստ փառաւոր և ջերմուանից եղեր է ,
և ժողովորդը՝ ուղեկցութեամբ եկեղեցական դասուն ,
մինչև չորս ժամուան հանապարհ ընդ առաջ ելերեն
“Սորին Որբաշնութեան մնաւ հանգիսիւ . որուն
Նկարագրութիւնը երկարօրէն զրուած է մել . զոր Ար-
շաւասայ յաշօրդ թուոց մէկուն մէջ պիտի հրատարա-
կեմք ապացոյց մեր նախնեաց բարեպաշտական ջեր-
մուան դութեանց զորս “Առջուղայիցիք հաստատուն
պահած են և որովք կը յարդեն իրենց հոգեոր Հո-
վինեռը : “Ասորին Որբաշնութիւնը , որ օրանիքուն և
բարեխնամ եկեղեցական մըն է , առ ՚ի համապատաս-
խանել այսպիսի որդիքան սիրալիք ընդունելութե ,
փութացաւ ամեն համրաւոր միջոցները ՚ի զորձ դնել
իւր հոգեոր հօափին տառապանքը՝ կարելի եղածին
չափ թեթեցնելու , և անոր բարյալիան և ուսումնա-
սիրական պիտօյիցը , նմանապէս եկեղեցական բարե-
կարդութեանց հող տանիլ : Տար ՀԱստուածուր յա-
ջուղութեամբ պսակուէին իւր ազդասիրական և կրօ-
նասիրական Հզունքը :

"Եսորջուղայի մէջ տղայոց" համար երեք դպրոց կը գտնուին. որոց իրաքանչիւրը հիմնադրեալէ Հնդնակաստանից մի մի հայկացն բարերարէ, որոնք կհոգան անոնց ծախքը, "Եմանապէս աղջկանց համար ևս դպրոց մի կայ. որ դաբձեալ Հնդկաստանի ազգասէր բարերարի մի շնորհի կը կտուալարուի: Յիշեալերեք դպրոցաց համար, ուր հազի թէ 100 մանկունք կը դառնուին, 400 թուման, կամ 20.000 ըուրուծախք կը լինին եղեր: Դերա, տէր Գրիգորիս արքեպիսկոպոսը իրաւամբ խորհին է՝ ի մի վերածել այս երեք դպրոցները, որոնք սկզի կարելի լինի աւելի բարեկարգութեամբ և խնայողութեամբ կտուալարել և զարդացնել զայն: Իւր այս խորհուրդը՝ նոյն դպրոցաց հոգաբարձուներուն հաղորդելով, անոնց հաւանութիւնն եր 'ի ձեռու բերած է. բայց ամենէն յառաջ յիշեալ վարժարանաց բարերար հիմնադրաց հաշճութիւնն հարկ լինելով, արդէն զրուեր է անոնց 'ի Հնդկաստան, և յուսամք թէ նոյն բարերարները՝ որոց նպատակը ուրիշ բան չկրնար լինել բայց միայն իրենց հայրենեաց մանկուոյն ուսուումնական և բարեյական յառաջադիմութիւնը, պիտի չվարանին միաբանիւ աղդամափիրաբար, 'ի զործ գնելու համար զերա, սրբազն բուաջնորդին այս առաջարկութիւնը:

Այսուհետոր և վայելու զ ըստմեան
պատմութիւնը և տեսութիւնը :

Ուրածալ 259 երեսն բաղկացեալ այս պատուական զիրքը՝ ծրագրական փորձառութիւն մըն է հանդերձ զանազան ծանօթութիւններով , յանելուածներով եւ գրասեղանաց ու անդամազննական ստուերագրերով . զոր թեգերսպութիւն մեծարգոյ պարոն Միքայէլ Մ . Միտնաարեանց' շարադրեր եւ տպէլ տուած է իւր ծախրութէ յիշեալ մայրաքաղաքին մէջ , զեղոն մատեանն նուիրելով իւր ազնուաֆիալ ամուսնոյն Ազարուեան Շուշան տիկնոջ եւ իւր դեռափիքը ազնիւականութէ ուղղուին էր Առամին .

Երբ աչաց առջեւ, բերեմք մեր ազգային վարժարանց մեծ մասին գրասեղանաց եւ նոտարանաց անկանոն շենքը, աշակերտաց անկանոն կերպին նոտելը, տեսրակը գրասեղանին վերայ օրինաւոր կերպին զդնելու եւ գրիչը օրինաւոր կերպին բանել զգիտնալը, եւայլ այս օրինակ հարկաւոր բաները, երբ, կըսեմք, մեր աչաց առջեւ բերեմք այս թերութիւնները, յանձնամ կրնամք վերոյիշեալ մատեսնին յարգը եւ պիտանու թիւնը քաջ ճանաչէի : Քանի զրութեան վայելուց լինելը եւ նորա գեղեցկութիւնը ունին իրենց հիմնական կանոնները, յարոց գուրքի լինելով, գրութիւնը չկրնար

